

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 14/05-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Eduarda Bárány a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpených správcom R., spol. s r. o., so sídlom B., právne zastúpených advokátkou Mgr. Z. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 52/03 a sp. zn. 20 C 166/03 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 52/03 a pod sp. zn. 20 C 166/03 p o r u š i l právo vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpených správcom R., spol. s r. o., so sídlom B., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 52/03 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Vlastníkom bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpených správcom R., spol. s r. o., so sídlom B., priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vlastníkom bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpených správcom R., spol. s r. o., so sídlom B., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 14 390 Sk (slovom štrnásťtisícristodevät'desiat slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet advokátky Mgr. Z. K. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti nevyhovuje.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 20. januára 2005 č. k. I. ÚS 14/05-18 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpených správcom R., spol. s r. o., so sídlom B. (ďalej len „s'ťažovatelia“), právne zastúpených advokátkou Mgr. Z. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03.

Z obsahu s'ťažnosti a z pripojených listín vyplynuli nasledovné relevantné skutočnosti:

1. 1. Konanie vedené pod sp. zn. 20 C 166/03:

«Dňa 26. septembra 2003 - Okresnému súdu Bratislava IV došiel od sťažovateľov „Návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky 17.764,10,- Sk a príslušenstvo“ proti odporcovi A. F., bytom B. Súčasne s podaním návrhu bol zaplatený aj súdny poplatok vo výške 890,- Sk.

(...) postupom Okresného súdu Bratislava IV došlo a dochádza k porušeniu práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na prerokovanie veci v primeranej lehote).

K porušeniu tohto práva došlo a dochádza v dôsledku toho, že Okresný súd Bratislava IV bez existencie zákonnej prekážky meritórne nekonal, ako aj v dôsledku toho, že jeho konanie nesmerovalo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov vo veci, s ktorou sa obrátili na súd. Uvedené sťažovatelia odôvodňujú najmä nasledovne:

1) Konanie sa na Okresnom súde Bratislava IV začalo 26. septembra 2003, pričom návrh sťažovateľov nebol do dnešného dňa meritórne prejednávaný, hoci od jeho podania už uplynul viac ako 1 rok.

2) Dňa 13. októbra 2003 bol spis, ktorý bol pôvodne vedený pod sp. zn. 12 Ro/1725/2003 a bol pridelený „na rozhodnutie súdnemu tajomníkovi“ Okresného súdu Bratislava IV, bezdôvodne prevedený do oddelenia Civilné veci, sporová agenda.

3) Dňa 26. apríla 2004 sudkyňa Okresného súdu Bratislava IV vyzvala sťažovateľov na odstránenie väd podania z 26. septembra 2003. Sudkyňa v tomto uznesení doslova uviedla:

„... V návrhu uveďte, ktorého z účastníkov po zrušení práva spoločného nájmu k bytu navrhujete určiť za ďalšieho nájomcu bytu a člena družstva. Uveďte, či účastník, ktorého nenavrhujete za ďalšieho nájomcu, má vypratať byt s nárokom na bytovú náhradu (náhradný byt, náhradné ubytovanie, prístrešie) alebo bez nároku na bytovú náhradu. Návrh doplnený o uvedené náležitosti doručte súdu v 2 písomných vyhotoveniach, podpísaný spolu s listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi v lehote desiatich dní, v opačnom prípade môže byť Vaše podanie odmietnuté podľa § 43 ods. 2 OSP“.

Obsah tejto výzvy svedčí o nesústredenom postupe Okresného súdu Bratislava IV. Z návrhu sťažovateľov na vydanie platobného rozkazu z 26. septembra 2003 je totiž úplne zrejmé, že sťažovatelia (navrhovatelia) sú podielovými spoluvlastníkmi bytového domu v B.

a že odporca je vlastníkom bytu č. 63 v tomto bytovom dome.

Navyše Ústavný súd Slovenskej republiky už vo svojej judikatúre týkajúcej sa otázky vzťahu nedostatkov žaloby (návrhu na začatie konania) a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR zdôraznil, že výzva na odstránenie nedostatkov návrhu v občianskom súdnom konaní patrí k vykonávaným úkonom spravidla na začiatku občianskeho súdneho konania (I. ÚS 3/02, I. ÚS 21/00, I. ÚS 33/01) a teda nie až po 7 mesiacoch od podania návrhu ako to bolo v prípade sťažovateľov.

4) Hoci sudkyňa vo výzve z 26. apríla 2004 určila pre sťažovateľov lehotu desiatich dní nezaujímal sa o to, či sťažovatelia na výzvu v lehote odpovedali a do 18. októbra 2004 (štúdium spisu právnou zástupkyňou sťažovateľov) sa vo veci absolútne nekonalo. Navyše v súdnom spise sp. zn. 20 C 166/03 sa odpoveď sťažovateľov na výzvu súdu z 26. apríla 2004 nenachádza hoci bola na súde osobne podaná 17. júna 2004, t. j. v stanovenej desaťdňovej lehote (I. ÚS 64/00).

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že jediným úkonom Okresného súdu Bratislava IV (po prevedení spisu do registra „C“) bola výzva na odstránenie väd podania urobená po 7 mesiacoch od dôjdenia návrhu sťažovateľov na Okresný súd Bratislava IV. Od odpovede sťažovateľov na výzvu súdu do dnešného dňa, t. j. ďalšie 4 mesiace (I. ÚS 35/01) súd vo veci vôbec nekonal.»

1. 2. Konanie vedené pod sp. zn. 11 C 52/03:

«Dňa 3. marca 2003 – Okresnému súdu Bratislava IV došiel od sťažovateľov „Návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky 19.666,- Sk a príslušenstvo“ proti odporcovi T. C., bytom B.

(...) postupom Okresného súdu Bratislava IV došlo a dochádza k porušeniu práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na prerokovanie veci v primeranej lehote).

K porušeniu tohto práva došlo a dochádza v dôsledku toho, že Okresný súd Bratislava IV bez existencie zákonnej prekážky vo veci meritórne nekonal a sťažovateľov tak ponechal v stave právnej neistoty.

Toto svoje tvrdenie sťažovateľa odôvodňujú nasledovne:

1) Konanie sa na Okresnom súde Bratislava IV začalo 3. marca 2003, pričom návrh

sťažovateľov nebol do dnešného dňa meritórne prejednávaný, hoci od jeho podania už uplynul viac ako 1 rok a 7 mesiacov.

2) Dňa 10. apríla 2003 bol spis, ktorý bol pôvodne vedený pod sp. zn. 12 Ro 329/2003 a bol pridelený „na rozhodnutie sudcovi“ Okresného súdu Bratislava IV, bezdôvodne prevedený do oddelenia Civilné veci, sporová agenda.

3) Dňa 18. októbra 2004 sudca dáva pokyn pre kanceláriu, aby vyzvala zástupcu sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 980,- Sk, hoci sťažovatelia súdny poplatok už zaplatili, dôkazom čoho sú kolky v hodnote 1.980,- Sk nalepené na podaní sťažovateľov z 26. septembra 2003. Tento pokyn urobil sudca bezprostredne predtým ako bol súdny spis po odovzdaní plnomocenstva predložený dňa 18. októbra 2004 na štúdium právnej zástupkyňi sťažovateľov v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Z hore uvedeného vyplýva, že jediným, a to rutinným úkonom (III. ÚS 53/01) Okresného súdu Bratislava IV (po prevedení spisu do registra „C“) bol počas konania trvajúceho viac ako 1 rok a 7 mesiacov len pokyn sudcu, a to výzva na zaplatenie súdneho poplatku, hoci tento už bol 26. septembra 2003, teda pred viac ako rokom, zaplatený. »

1. 3. „(...) nič nenasvedčuje tomu, že by išlo o skutkovo či právne zložité veci (I. ÚS 42/01, I. ÚS 35/01). Práve naopak. Ide o bežné občiansko-právne spory, pričom sťažovatelia sa svojimi návrhmi domáhali vydania platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky a príslušenstva voči odporcom, ktorí si neplnili svoje záväzky, konkrétne, ktorí neplatili úhrady za služby spojené s bývaním a do fondu prevádzky, údržby a opráv, čo sťažovatelia doložili aj príslušnými prílohami k návrhom.

Okrem toho, hoci nejde o zložité veci, zložitosť vecí by ani nemohla mať vplyv na dĺžku konania pred Okresným súdom Bratislava IV (I. ÚS 3/02), keďže tento súd ani v jednej z vecí ešte meritórne nekonal.

Súdne konania sa začali 26. septembra 2003 resp. 3. marca 2003. Tieto konania sú stále na súde prvého stupňa, a to nielen bez rozhodnutia vo veci samej, ale aj bez nariadenia čo i len jedného pojednávania (I. ÚS 55/02; I. ÚS 81/02).“

1. 4. «Berúc do úvahy fakty uvedené v (...) tejto sťažnosti, sťažovatelia žiadajú Ústavný súd Slovenskej republiky podľa článku 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 56 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak sťažnosti

vyhovie, aby v náleze vyslovil, že Okresný súd Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03 porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru. (...)

Sťažovatelia ďalej žiadajú Ústavný súd Slovenskej republiky podľa článku 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 56 ods. 3 písm. a) zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak sťažnosti vyhovie, aby prikázal Okresnému súdu Bratislava IV konať v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03 bez zbytočných prieťahov. (...)

Ako dovŕšenie opatrení smerujúcich zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky (popri „prikaze konať“) k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovatelia žiadajú Ústavný súd Slovenskej republiky podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 50 ods. 3 a § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak sťažnosti vyhovie, aby im podľa zásad spravodlivosti priznal primerané finančné zadosťučinenie, a to vo výške 20.000,- Sk (slovom: dvadsaťtisíc slovenských korún) za každé namietané konanie (I. ÚS 81/02, I. ÚS 55/02).

(...) Sťažovatelia považujú za primerané priznať im celkovo sumu 40.000,- Sk (slovom: štyridsaťtisíc slovenských korún). Táto suma berie do úvahy:

- celkovú dĺžku konaní vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03, v rámci ktorej Okresný súd Bratislava IV neuskutočnil ani v jednom z konaní žiadny meritórny úkon;

- predmet konania, ktorým sú záväzky vyplývajúce z povinných zálohových platieb za služby spojené s bývaním a do fondu prevádzky, údržby a opráv a z vyúčtovania zálohových platieb, ktorých neplnenie zo strany odporcov malo a má nepriaznivý vplyv, nakoľko poškodzuje ostatných vlastníkov bytového domu, pričom neriešením takéhoto sporu sa súčasne aj u ostatných vlastníkov znižuje platobná disciplína. Neuhrádzanie príslušných platieb a nedoplatkov zároveň ohrozuje bezpečnosť obytného domu v prípade nevyhnutných opráv;

- pocity márnosti, nespravodlivosti, úzkosti, ale najmä obavy, ktoré majú sťažovatelia z toho, že zbytočné prieťahy v konaniach Okresného súdu Bratislava IV môžu byť podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že ich pohľadávka sa stane nedobytnou. Ak by

k tomu naozaj došlo, sťažovatelia by museli na ochranu svojich práv opäť iniciovať ďalšie súdne konanie, a to voči štátu, ktorý by následne zodpovedal za škodu spôsobenú sťažovateľom tým, že o ich návrhoch súd nerozhodol včas. V tejto súvislosti sťažovatelia zdôrazňujú, že charakter ušlého zisku má aj majetková ujma predstavovaná stratou majetkového prínosu, ktorý sťažovatelia ako veritelia mohli od svojho dlžníka (od odporcu) očakávať pri obvyklom slede udalostí, ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a k odsúvaniu súdnej ochrany vo forme zbytočných prietáhov. (...)

Sťažovatelia súčasne žiadajú Ústavný súd Slovenskej republiky, aby podľa § 36 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov uložil Okresnému súdu Bratislava IV uhradiť trovy ich právneho zastúpenia advokátke Mgr. Z. K., B., vo výške 14.010 Sk (slovom: štrnásťtisícdesať slovenských korún).

(...) Správne určená výška trov v sťažovateľovej veci je suma 14.010,- Sk (slovom: štrnásťtisícdesať slovenských korún), a to ako odmena za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom; písomné podanie vo veci samej na Ústavný súd Slovenskej republiky a vyjadrenie vo veci = 3 x 4.534,- Sk) a režijný paušál (3 x 136,- Sk), t. j. spolu 14.010,- Sk. »

1. 5. „Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovatelia teda navrhujú, aby Ústavný súd Slovenskej republiky (...) po prerokovaní prijatej sťažnosti, zohľadniac všetky skutočnosti v nej uvedené, vydal tento nález

I. Základné právo Vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu v B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03 porušené bolo.

II. Okresnému súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 166/03 a sp. zn. 11 C 52/03 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

III. Vlastníkom bytov a nebytových priestorov domu v B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40.000,- Sk (slovom: štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť na účet vedený správcom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Bratislava IV je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia Vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu v B. advokátke Mgr. Z. K., B., vo výške 14.010,- Sk (slovom: štrnásťtisícdesať slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jej predsedníčkou JUDr. M. Č., listom zo 4. apríla 2005 sp. zn. Spr 3170/05 a právna zástupkyňa sťažovateľov zaujala písomné stanovisko k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 29. apríla 2005.

2. 1. Predsedníčka okresného súdu vo vzťahu k napadnutým konaniam uviedla nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) A) Konanie vedené pod sp. zn. 20 C 166/03

Na Okresný súd Bratislava IV dňa 26. 09. 2003 podal návrh navrhovateľ: Vlastníci bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpení správcou: R., spol. s r. o. so sídlom v B. proti odporcovi: A. F., bytom B. o zaplatenie 17.764,10 Sk s prísl.

V označenej právnej veci boli realizované nasledovné právne úkony:

- *návrh po podaní na súd bol evidovaný pod sp. zn. 12 Ro 1725/2003*
- *úpravou zo dňa 15. 10. 2003 bol návrh prevedený z registra Ro do registra 20 C 166/2003*
- *uznesením zo dňa 16. 04. 2004 bol zástupca navrhovateľa vyzvaný podľa § 43 ods. 1 O. s. p. na odstránenie väd podania zo dňa 26. 09. 2003. Výzva doručená zástupcovi navrhovateľa dňa 10. 06. 2004*
- *súd na pojednávaní dňa 09. 11. 2004 bez prítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa uznesením podanie navrhovateľa odmietol z dôvodu, že navrhovateľ ani po písomnej výzve súdu podľa § 43 ods. 1 O. s. p. neodstránil vady podaného návrhu zo dňa 26. 09. 2003 v súlade s § 79 ods. 1 O. s. p. a § 42 ods. 3 O. s. p.*
- *uznesenie o odmietnutí podania navrhovateľa zo dňa 09. 11. 2004 pod č. k. 20 C 166/03-29 nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 12. 2004*

Ako vyplýva z realizácie jednotlivých právnych úkonov možno konštatovať, že v označenej právnej veci súd konal bez zbytočných prietahov a preto nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa § 48 ods. 2 Ústavy SR.

B) Konanie vedené pod sp. zn. 11 C 52/03

Na Okresný súd Bratislava IV dňa 03. 03. 2003 podal návrh navrhovateľ: Vlastníci bytov a nebytových priestorov domu v B., zastúpení správcom: R., spol. s r. o. so sídlom v B., ktorý sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňa: T. C., bytom B. na zaplatenie sumy 19.666,- Sk s prísl.

V označenej právnej veci boli realizované nasledovné právne úkony:

- návrh po podaní na súd dňa 03. 03. 2003 bol vedený pod sp. zn. 12 Ro 329/03*
- úpravou sudcu zo dňa 07. 04. 2003 bol návrh prevedený do oddelenia 11 C 52/03*
- navrhovateľ písomným podaním na súd dňa 12. 06. 2003 doplnil návrh – žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenia sumy 28.141,- Sk s prísl.*
- navrhovateľ písomným podaním na súd dňa 26. 09. 2003 žiadal o zmenu petitu návrhu a to tak, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 39.535,- Sk s prísl. Zároveň zaplatil súdny poplatok za návrh v kolkoch v sume 1.980,- Sk*
- navrhovateľ písomným podaním na súd dňa 24. 11. 2003 opäť žiadal zmenu petitu návrhu*
- súd dňa 28. 10. 2004 expedoval na adresu zástupcu navrhovateľa výzvu na doplatenie súdneho poplatku za návrh a predvolanie účastníka konania na pojednávanie na deň 19. 01. 2005*
- pojednávanie dňa 19. 01. 2005 bolo odročené na neurčito za účelom zistenia pobytu odporkyne, nakoľko odporkyňa na adrese uvedenej v návrhu sa nezdržuje – odsťahovaná podľa oznámenia doručovateľa*
- úpravou zo dňa 19. 01. 2005 súd zisťoval pobyt odporkyne prostredníctvom centrálnej evidencie obyvateľov a evidencie väzňov. Súd doteraz neobdržal správy o pobyte odporkyne – dožiadania expedované zo súdu 11. 02. 2005.*

Z uvedeného rozboru realizovaných úkonov vyplýva, že jednotlivé úkony boli realizované v primeranej lehote. Väčší časový priestor medzi jednotlivými úkonmi bol najmä v roku 2004, čo bolo ovplyvnené práceneschopnosťou zákonného sudcu od

31. 08. 2003 do 25. 08. 2004, i keď veci z oddelenia 11 C boli rozvrhom práce od februára 2004 rozdelené medzi ostatných sudcov pôsobiacich na občianskoprávnom úseku. Pre objektívne posúdenie vecí si dovoľujem uviesť, že pre vysoký nápad vecí, vysoký počet nerozhodnutých vecí zapríčinených pretrvávajúcim nedostatkom sudcov, fluktuáciou a vysokou práceneschopnosťou, neumožňovalo sudcom, ktorým boli veci z oddelenia 11 C prerozdelené, neodkladne v týchto veciach konať a preto vzniklé prietahy nemožno kvalifikovať ako zbytočný prietah.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby sťažnosť navrhovateľa v obidvoch označených právnych veciach vo vzťahu k Okresnému súdu Bratislava IV ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň Vám oznamujem, že netrváme na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom. (...)

2. 2. . Právna zástupkyňa sťažovateľov zaujala k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu nasledovné stanovisko:

«(...) Sťažovatelia nesúhlasia s vyjadrením Okresného súdu Bratislava IV č. Spr. 3170/05 zo 4. apríla 2005 a v plnom rozsahu zotrvávajú na obsahu sťažnosti z 29. októbra 2004, a to z nižšie uvedených dôvodov:

1) Sťažovatelia predovšetkým zdôrazňujú, že 13. decembra 2004 sa im podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava IV ospravedlnila „za prietah zistený v spise sp. zn. 11. C 52/03 a v spise 20 C 166/04“. (...) Urobila tak po prešetrení ich sťažnosti na prietahy v konaní, pričom v odpovedi súčasne uviedla:

„Šetrením som v obidvoch označených právnych veciach zistila prietahy v konaní, preto Vašu sťažnosť kvalifikujem za dôvodnú.

Zároveň Vám oznamujem, že bola vykonaná náprava za účelom zabezpečenia ďalšieho riadneho a bezprietahového konania.

Za prietah zistený v spise sp. zn. 11 C 52/03 a v spise 20 C 166/04 sa Vám ako orgán štátnej správy Okresného súdu Bratislava IV ospravedlňujem“.

Vzhľadom na vyššie uvedené považujú sťažovatelia odpoveď predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV zo 4. apríla 2005 za neprimeranú a neopodstatnenú.

2) *Pokiaľ ide o konanie vedené pod sp. zn. 20 C 166/03 tak sťažovatelia najprv poukazujú na to, že spis bol prevedený do oddelenia „Civilné veci, sporová agenda“ 13. októbra 2003 (...), teda dva dni predtým ako dal súd na prevedenie spisu dňa 15. októbra 2004 pokyn (...), čo vyvoláva pochybnosti o časovej postupnosti týchto úkonov.*

Sťažovatelia ďalej upresňujú, že na odstránenie väd podania neboli vyzvaní uznesením zo 16. apríla 2004, ako to uvádza predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV, ale uznesením z 26. apríla 2004 (...). Napriek tomu, že Okresnému súdu Bratislava IV došlo 17. júna 2004 od sťažovateľov podanie „20 C 166/03 – doplnenie a zmena návrhu“, ktorým v súdom stanovenej 10-dňovej lehote reagovali na vyššie uvedenú výzvu Okresného súdu Bratislava IV z 26. apríla 2004 (...) Okresný súd Bratislava IV dňa 9. novembra 2004 podanie sťažovateľov odmietol (...), a to s týmto odôvodnením (...):

„Súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania zo dňa 26. 9. 2003 v zmysle § 43 ods. 1 a 79 ods. 1 O. s. p. a predloženie plnej moci na zastupovanie v súlade s ust. § 24 O. s. p. Navrhovateľovi bolo uznesenie na doplnenie návrhu v lehote 10 dní doručené dňa 10. 6. 2004.

Navrhovateľ ani po písomnej výzve neodstránil vady podania v zmysle poučenia súdu a nedoložil ku konaniu plnú moc, i keď bol na následky odmietnutia podania podľa § 43 ods. 3 O. s. p. súdom vopred upozornený. Rovnako aj plná moc na Mgr. Z. K. nespĺňa náležitosti podľa zákona.

Ide o takú prekážku konania, pre ktorú súd nemôže pokračovať v konaní, preto súd podanie v súlade s citovanými ustanoveniami odmietol ...“

V tejto súvislosti sťažovatelia zdôrazňujú, že výzvou z 26. apríla 2004 neboli vyzvaní na doloženie plnej moci. Navyše plná moc udelená sťažovateľmi Mgr. Z. K. sa týka zastupovania v konaní pred Ústavným súdom SR a nie pred Okresným súdom Bratislava IV, a preto časť odôvodnenia uznesenia z 9. novembra 2004 odvolávajúca sa na tieto skutočnosti je právne irelevantná a nemôže byť dôvodom na odmietnutie návrhu.

Dôvodom na odmietnutie návrhu však nemôže byť ani tvrdenie, že „navrhovateľ ani po písomnej výzve neodstránil vady podania v zmysle poučenia súdu“, pretože sťažovatelia tak urobili 17. júna 2004, čo dokazuje nielen pečiatka Okresného súdu Bratislava IV s dátumom 17. júna 2004, ale aj úradný záznam z 25. apríla 2005 nachádzajúci sa na

č. listu 32. V tomto úradnom zázname, fotokópiu ktorého súd odmietol sťažovateľom vyhotoviť, sa doslovne uvádza:

„Dňa 18. apríla 2005 bol v kancelárii agendy 4 C nájdený obal s doručenkami a dokumentami, určenými podľa vyjadrenia predchádzajúcej asistentky agendy 4 C P. J. do spisov, ktoré sa budú odovzdávať do archívu. V tomto obale sa nachádzal aj dodatok k spisu č. 20 C 166/03, ktorý týmto zakladám do spisu pod č. k. 20 C 166/03-33. (...)“

V tejto súvislosti sťažovatelia tiež poukazujú na to, že predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV sa vo svojom vyjadrení zo 4. apríla 2005 absolútne nezaoberala skutočnosťou (uvedenou v ústavnej sťažnosti na str. 3, 4, 5), že v spise sp. zn. 20 C 166/03 sa nenachádza podanie sťažovateľov, ktoré došlo súdu 17. júna 2004 a ktoré sa našlo 18. apríla 2005 ako to vyplýva z úradného záznamu z 25. apríla 2005.

Dňa 20. decembra 2004 uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 9. novembra 2004 nadobudlo právoplatnosť (...), a to aj napriek tomu, že sťažovateľom nikdy nebolo doručené (dňa 30. novembra 2004 sa zásielka vrátila súdu s poznámkou „adresát neznámy“), pričom sťažovatelia zdôrazňujú, že adresu nezmenili (...), o čom svedčí aj to, že napr. v konaní sp. zn. 11 C 52/03 im bola iná zásielka na tú istú adresu riadne doručená (...).

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé nielen to, že odpoveď predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV nezodpovedá skutočnosti a je v rozpore s odpoveďou podpredsedníčky súdu z 13. decembra 2004, ale aj to, že v konaní sú zbytočné prietahy. Sťažovatelia súčasne navrhujú Ústavnému súdu SR, aby si ako dôkaz vyžiadal z Okresného súdu Bratislava IV úradný záznam z 25. apríla 2005 (...). Rovnako zdôrazňujú, že podniknú všetky právne kroky na to, aby bol ich návrh riadne prejednaný.

3) Pokiaľ ide o konanie vedené pod sp. zn. 11 C 52/03, tak sťažovatelia poukazujú na to, že Okresnému súdu Bratislava IV trvalo takmer mesiac (od 19. januára 2005 do 11. februára 2005) expedovanie jednoduchých dožiadaní Ústrednej evidencii väzňov Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Registru obyvateľov SR. Dňa 31. marca 2005 došla súdu odpoveď na dožiadanie od Ústrednej evidencie väzňov Zboru väzenskej a justičnej stráže SR (...) a dňa 7. apríla 2005 od Registra obyvateľov SR (...)

Sťažovatelia ďalej dopĺňajú, že dňa 26. apríla 2005 dal sudca pokyn pre kanceláriu (...) na doručenie výzvy 4a + zložienky vo výške 980,- Sk Mgr. Z. K. a na zistenie,

prostredníctvom S. p., terajšieho zamestnávateľa odporcu, prípadne jeho súčasnej adresy, naposledy bytom B. V tejto súvislosti sťažovatelia poukazujú na nesústredený postup sudcu, ktorý nevzal do úvahy skutočnosť, že Mgr. Z. K. zastupuje sťažovateľov v konaní na Ústavnom súde SR a nie na Okresnom súde Bratislava IV, a preto jej nemá byť adresovaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sťažovatelia už zaplatili, dôkazom čoho sú kolký v hodnote 1.980,- Sk nalepené na podaní sťažovateľov z 26. septembra 2003 (...).

Sťažovatelia súčasne popierajú tvrdenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV v zmysle ktorého „súd dňa 28. 10. 2004 expedoval na adresu zástupcu navrhovateľa výzvu na doplatenie súdneho poplatku za návrh a predvolanie účastníka konania na pojednávanie na deň 19. 01. 2005“. Sťažovateľom totiž nikdy nebola výzva na doplatenie súdneho poplatku doručená o čom svedčí nielen obálka súdu (...), ale aj opätovný vyššie uvedený pokyn sudcu pre kanceláriu z 26. apríla 2005, ktorým žiada kanceláriu, aby na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 980,- Sk vyzvala Mgr. Z. K.

Berúc do úvahy aj vyššie uvedené sťažovatelia nemôžu súhlasiť s tým, že jednotlivé úkony v tomto konaní boli realizované v primeranej lehote ako to uvádza predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV. Súčasne poukazujú na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 52/99, III. ÚS 14/00, II. ÚS 48/96, III. ÚS 17/02, IV. ÚS 15/03, III. ÚS 10/02, I. ÚS 15/02 a pod. (...).

Sťažovatelia súhlasia s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v tejto veci.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov ústavný súd zistil nasledovný priebeh

a stav napadnutých konaní:

1. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 52/03

Dňa 3. marca 2003 podali sťažovatelia okresnému súdu proti T. C. návrh „na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky 19 666 Sk s príslušenstvom“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 12 Ro 329/03.

Dňa 7. apríla 2003 bola vec prevedená do registra „C“ pod sp. zn. 11 C 52/03.

Dňa 12. júna 2003 sťažovatelia doručili okresnému súdu doplnenie svojho návrhu, ktorým zvýšili istinu svojej pohľadávky (na 28 141 Sk).

Dňa 26. septembra 2003 doručili sťažovatelia okresnému súdu doplnenie návrhu, ktorým opätovne zvýšili istinu svojej pohľadávky (na 39 535 Sk) a požiadali okresný súd, aby vo veci konal. Na tomto podaní sú nalepené kolkové známky vo výške 1 980 Sk.

Dňa 24. novembra 2003 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh na zmenu návrhu, ktorým znovu upravili istinu svojej pohľadávky z dôvodu, že žalovaná predala byt, na ktorý sa viaže predmetný dlh.

Dňa 28. októbra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie, resp. dopltenie súdneho poplatku pod hrozbou zastavenia konania a nariadil termín pojednávania na 19. január 2005.

Dňa 19. januára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu neprítomnosti účastníkov, pričom nebolo vykázané doručenie predvolania odporkyni, a preto sa okresný súd rozhodol zistiť miesto jej pobytu.

Dňa 11. februára 2005 okresný súd odoslal žiadosti o zistenie pobytu žalovanej.

2. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 20 C 166/03

Dňa 26. septembra 2003 podali sťažovatelia okresnému súdu proti A. F. návrh „na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky 17 764,10 Sk s príslušenstvom“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 12 Ro 1725/03.

Dňa 13. októbra 2003 bol spis prevedený do registra „C“ a ďalej vedený pod sp. zn. 20 C 166/03.

Dňa 26. apríla 2004 zákonná sudkyňa vydala uznesenie, ktorým vyzvala

sťažovateľov „podľa § 43 ods. 1 OSP na odstránenie väd podania“ v lehote 10 dní, pričom sťažovatelia boli poučení, že „v opačnom prípade môže byť Vaše podanie odmietnuté podľa § 43 ods. 2 OSP“.

Dňa 17. júna 2004 bolo súdu doručené (podľa prezentačnej pečiatky na tomto podaní) podanie označené ako „doplnenie a zmena návrhu“ sťažovateľov, v ktorom reagovali na výzvu súdu z 26. apríla 2004.

Dňa 9. novembra 2004 bolo uznesením č. k. 20 C 166/03-29 podanie sťažovateľov odmietnuté s odôvodnením, že: „Navrhovateľ ani po písomnej výzve neodstránil vady podania v zmysle poučenia súdu a nedoložil ku konaniu plnú moc, i keď bol na následky odmietnutia podania podľa § 43 ods. 3 O. s. p. súdom vopred upozornený. Rovnako aj plná moc na Mgr. Z. K. nespĺňa náležitosti podľa zákona.“

Zo spisu vyplýva, že uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. decembra 2004.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 146/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 52/03 a sp. zn. 20 C 166/03 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti vecí, dĺžka napadnutých konaní podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti vecí. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť vecí vedených na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 52/03 a sp. zn. 20 C 166/03.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmaných veciach, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetných konaniach k zbytočným prietáhom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutých veciach:

3. 1. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 52/03.

Ústavný súd poukazuje na to, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný, konkrétne od 7. apríla 2003 do 19. januára 2005 (devätnásť mesiacov). Na okresnom súde teda v danej veci neboli vykonané počas doby jedného roka a siedmich mesiacov v podstate žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní sp. zn. 11 C 52/03 došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľov na prerokovanie veci vedenej pod sp. zn. 11 C 52/03 bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

3. 2. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 20 C 166/03.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 20 C 166/03, treba uviesť, že okresný súd bol aj v tejto veci opakovane bezdôvodne nečinný, konkrétne v období od 15. októbra 2003 do 26. apríla 2004 (šesť mesiacov) a od 17. júna 2004 do 9. novembra 2004 (takmer päť mesiacov), teda jeho úkony najmenej jedenásť mesiacov nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako navrhovatelia v danej veci nachádzali, a teda nenaplnil sa základný účel práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 65/04). K priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, pritom aj v tomto prípade došlo výlučne postupom okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd vyslovil porušenie práva

sťažovateľov na prerokovanie vecí vedenej pod sp. zn. 20 C 166/03 bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

3. 3. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „*pre vysoký nápad vecí, vysoký počet nerozhodnutých vecí zapríčinených pretrvávajúcim nedostatkom sudcov, fluktuáciou a vysokou práceneschopnosťou, neumožňovalo sudcom, ktorým boli veci z oddelenia 11 C prerozdelené, neodkladne v týchto veciach konať a preto vzniklé prietahy nemožno kvalifikovať ako zbytočný prietah*“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

4. Sťažovatelia sa domáhali aj toho, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutých veciach konať bez zbytočných prietáhov.

4. 1. V nadväznosti na výrok o porušení označených základných práv a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 52/03 bez zbytočných prietáhov.

4. 2. Vzhľadom na to, že 9. novembra 2004 bolo vo veci sp. zn. 20 C 166/03 vydané uznesenie č. k. 20 C 166/03-29 o odmietnutí návrhu, ktoré bolo 20. decembra 2004 opatrené aj doložkou právoplatnosti, neprichádzalo do úvahy v predmetnej veci rozhodnutie podľa

§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ sťažovatelia vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu poukázali na pochybnosti ohľadom uznesenia č. k. 20 C 166/03-29 z 9. novembra 2004, ktorým bol ich návrh odmietnutý, pretože *„navrhovateľ ani po písomnej výzve neodstránil vady podania“*, ústavný súd konštatuje, že tento aspekt danej veci nebol predmetom tohto konania, preto sa ním ústavný súd ani nezaoberal.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančné zadosťučinenie, ktorú zdôvodnili okrem iného aj tým, že *„pocity márnosti, nespravodlivosti, úzkosti, ale najmä obavy, ktoré majú sťažovatelia z toho, že zbytočné prietahy v konaniach Okresného súdu Bratislava IV môžu byť podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že ich pohľadávka sa stane nedobytnou.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov považuje za primerané vo výške 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti hradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešným sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 3. novembra 2004 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 29. apríla 2005). Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena v sume dvakrát po 4 534 Sk a režijný paušál dvakrát po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), teda spolu za úkony vykonané v roku 2004 prislúcha sťažovateľom suma 9 340 a za jeden úkon vykonaný v roku 2005 patrí odmena 2 501 Sk a režijný paušál 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľov predstavujú sumu 11 991 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 2 398,20 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľov predstavujú zaokrúhlene celkove sumu 14 390 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2005